

C_2021471ET.01002601.xml
22.11.2021

ET

Euroopa Liidu Teataja

C 471/26

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud F?városi Törvényszék (Ungari) 17. augustil 2021 – Aquila Part Prod Com S.A. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-512/21)

(2021/C 471/33)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

F?városi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Aquila Part Prod Com S.A.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1.

Kas liidu õigusega, eelkõige käibemaksudirektiivi (1) artikli 9 lõikega 1 ja artikliga 10 ning neutraalse maksustamise põhimõttega on kooskõlas maksuhalduri praktika, mille kohaselt maksuhaldur samastab automaatselt ja ilma kontrollimata füüsilise isiku teadlikkuse maksukohustuslase teadlikkusega füüsilise isiku õigussuhtes sellise juriidilise isikuga, kes tegutseb vahendajana ning kes on maksukohustuslasest kui käsundiandjast sõltumatu ja iseseisva õigusvõimega juriidiline isik, ilma et sellel füüsilisel isikul oleks maksukohustuslasega õigussuhet, võtmata arvesse käsundiandja ja vahendaja vahel sõlmitud lepingut ning välisriigi õigust, mis reguleerib seda õiguslikku vahendussuhet?

2.

Kas käibemaksudirektiivi artiklit 167, artikli 168 punkti a ja artikli 178 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kui maksuhaldur tuvastab arvete esitamise ringahela, siis piisab maksupettuse tuvastamiseks objektiivse asjaoluna ainuüksi sellest või peab sel juhul maksuhaldur ka märkima, milline ahela liige või millised ahela liikmed on toime pannud maksupettuse ja milline oli nende toimimisviis?

3.

Kas eespool viidatud käibemaksudirektiivi artikleid tuleb proportsionaalsuse ja otstarbekuse nõudeid arvestades tõlgendada nii, et isegi kui maksuhaldur leiab konkreetse juhtumi asjaolude

põhjal, et maksukohustuslane oleks pidanud olema hoolsam, ei või maksukohustuslaselt nõuda, et ta kontrolliks asjaolusid, mida maksuhaldur suutis tuvastada alles pärast ligikaudu viis aastat kestnud kontrolli läbiviimist, milleks oli vaja teha arvukaid sellega seotud kontrolle, kasutades asutuse käsutuses olevaid vahendeid, nii et tema kontrollid ei olnud piiratud maksukohustuslaste ärisaladuste kaitsega? Kas selleks, et teha kindlaks, kas kõrgendatud hoolsuse juhtudel on näidatud üles piisavat hoolsust, piisab sellest, kui maksukohustuslane laiendab oma kontrolli ka asjaoludele, mis lähevad potentsiaalsete äripartnerite puhul kaugemale kohtuotsuses Mahagében märgitud asjaoludest, nii et tema käsutuses on nende partnerite kontrollimiseks asutusesisesed tarne-eeskirjad, et ta ei võta vastu sularahamakseid, et ta kehtestab lepingutes võimalikke riske käsitlevaid tingimusi ja uurib tehingute käigus ka muid asjaolusid?

4.

Kas käibemaksudirektiivi eespool viidatud artikleid tuleb tõlgendada nii, et kui maksuhaldur tuvastab, et maksukohustuslane osales aktiivselt maksupettuses, siis piisab selleks sellest, kui tema avastatud tõenditest ilmneb, et maksukohustuslane oleks nõutava hoolsusega toimides võinud olla teadlik asjaolust, et ta osaleb maksupettuses, ilma et need tõendaksid, et ta teadis, et ta osales maksupettuses oma aktiivse tegevusega selles? Kas juhul, kui on tõendatud aktiivne osalemine maksupettuses, see tähendab selles osalemisest teadlik olemine, peab maksuhaldur tõendama, et maksukohustuslane käitus oma tegevuses kooskõlastatult koos ahela eelmiste liikmetega, või piisab sellest, kui ta tugineb objektiivsetele tõenditele selle kohta, et ahela liikmed tundsid üksteist?

5.

Kas käibemaksudirektiivi eespool viidatud artiklitega ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 tunnustatud õigusega õiglasele kohtulikule arutamisele ning õiguskindluse põhimõttega on kooskõlas maksuhalduri selline praktika, mis seisneb selles, et ta põhjendab oma otsust väitega, et on rikutud toiduahela ohutusnõudeid, millel ei ole mingit seost maksukohustuslase maksukohustuste täitmisega või arvete ringlusega, mida ei ole maksuõigusnormides maksukohustuslase suhtes mingil viisil kehtestatud ja millel ei ole mingit mõju maksuhalduri kontrollitud tehingute tegelikule toimumisele ja maksukohustuslase teadlikkusele sellest, mida maksumenetluses analüüsiti?

Kui vastus eelmisele eelotsuse küsimusele on jaatav:

6.

Kas käibemaksudirektiivi eespool viidatud artiklitega ja õigusega õiglasele kohtulikule arutamisele, mis on harta artiklis 47 tunnustatud üldpõhimõttena, ning õiguskindluse põhimõttega on kooskõlas maksuhalduri selline praktika, mis seisneb selles, et ta annab ilma toiduahela ohutuse alal materiaalsooõiguslikult ja territoriaalselt pädeva ametiasutuse sekkumiseta oma otsuses hinnanguid selle ametiasutuse pädevusalasse kuuluva maksukohustuslase kohta, nii et ta kohaldab toiduahela ohutuse suhtes – küsimus, mis ei kuulu tema kompetentsi – tuvastatud õigusrikkumiste põhjal maksukohustuslasele negatiivseid maksualaseid õiguslikke tagajärgi ilma, et maksukohustuslane oleks saanud toiduahela ohutuse alal tuvastatud õigusrikkumisele maksumenetlusest sõltumatus menetluses vastu vaielda, ning järgimata menetlusepoolte põhitagatise ja õigusi?

(1) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).